

end dem, der behandle de aarlige Finantslove. Dette er Grunden til, at vi have foreslaaet dette i Lovforslagets § 3. At de Lariffier, der ville være at udarbejde, hyppig ville være at revidere, turde være en Selvfølge; vi have foreslaaet hvert femte Aar, ligesom vi for at lette Indtrædelsen i Anstalten saa meget som muligt have foreslaaet en Bestemmelse om, at alle de Attester, være sig sig fra Præster, Retsbetjente eller andre Dvirgheds personer o. Desl., som ere nødvendige til Indtrædelse i Kassen, skulle udstedes uden Betaling.

Ved Siden af, at Loven opfylder dette Hovedpiemed at skabe en Anstalt, hvori de mindst bemidlede Klasser kunne sikke sig en Alderdomsforsørgelse, have vi tænkt os, som ogsaa udtrykt i Lovforslaget, at Enhver skal kunne træde ind i denne Anstalt og sikke sig en Alderdomsunderstøttelse, der skal kunne udbetales ved det 50de Aar. Vi ere gaaede ud fra, at der i Middelklassen, mellem Kjøbmænd, Gaandværkere, Smaafabrikanter, mindre Bestillingsmænd o. Desl. findes en Mængde, som ikke har Udgang til selv at erhverve sig Formue, og vi have tænkt os, at det vilde give disse Folk en velkommen Anledning til at sikke sig, og især deres Børn, dersom man gav dem Leilighed til at indtræde i denne Anstalt, der vilde være sikkere end nogen anden, og som er forbunden med færre Formaliteter end navnlig den bestaaende Livsforfikkingsanstalt, der jo mere gjælder for den høiere Middelstand, skjøndt de Ubemidlede ikke ere udelukkede. Vi have troet, at der paa den Maade vilde tilflyde Anstalten temmelig betydelige Bidrag. Jeg skal senere faae Leilighed til vise, hvilke betydelige Resultater sige smaa Kapitaler kunne bringe, naar de sættes ind fra et Barns Fødsel til det 50de Aar. Jeg nævner dette allerede paa dette Stadium for ganske at udpømme de Bestemmelser, som indeholdes i Lovforslaget angaaende Administrationen saavel som angaaende Reglerne for Kassens Virksomhed.

Endnu staar tilbage at undersøge, hvilke Resultater dette Lovforslag, hvis det ophøies til Lov, vil føre til i forskellige Retninger. De Herrer ville allerede have set af de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget, at der er tilveiebragt et stort Materiale til Bestemmelse af disse Forhold, og jeg behøver derfor ikke at gaa dybere ind paa Sagen; men jeg skal dog nærmere pointere de enkelte Virkninger af Lovforslaget saavel for dem, der indtræde i Kassen, som for Staten og Kommunen. De Herrer ville se af de i Bemærkningerne opførte Exempler, at naar en Person fra det 15de til det 22de Aar indskyder 2 Dre om Dagen i Forsørgelseskassen og herefter selv indskyder 3 Dre, og det Offentlige ligeledes giver 3 Dre fra det 22de til det 42 Aar, og han derefter fra det 42de til det 60de Aar ligeledes selv indskyder 3 Dre, dog uden at modtage nogen Understøttelse af det Offentlige, vil han derefter kunne faae, naar det er en Mandsperson, henimod

200 Kr. om Aaret, naar han naaer 60 Aars Alderen, og naar det er en Kvinde, noget mindre, idet Kvindens Levetid er noget længere. Forsøges Indskudene mellem det 22de og 42 Aar til 7 Dre daglig, stiger Summen til henimod 300 Kr. aarlig, og forsøges Indskudet, idet det Offentliges Tilskud af 3 Dre stadig kommer med, til 10 Dre, faar man en forholdsvis meget betydelig Understøttelse, nemlig for Mænd 417 Kr. om Aaret, og for Kvinder noget mindre. Naar altsaa baade Mand og Kone have indskudt hver Sit, og Lovforslaget forudsætter jo, at, hvad der indskydes af gifte Folk, betragtes som indskudt fra hver iset, vil en Familie, hvor Forældrene have opnaaet 60 Aars Alderen, være forholdsvis godt stillet, naar den faar en aarlig Livrente af 800 Kr. Se vi hen til Spørgsmaalet om, hvad de saakaldte Arbeidsinvalidter kunne opnaa, har jeg allerede tilladt mig at bemærke, at det, som indskydes mellem 15 og 22 Aars Alderen, dels betragtes som et Grundlag for en Alderdomsforsørgelse, nemlig naar Vedkommende overlever det 22de Aar, dels som en Præmie for Udgangen til, hvis Ulykkestilfælde indtræder, at erholde en Pension. Vi have dog bestemt, at naar en Mand, som er Medlem af Kassen, bliver ved Ulykkestilfælde sat ud af Stand til at arbejde, skal der strax gives ham en aarlig Pension for den Sum, han selv har indskudt, i Forbindelse med det, det Offentlige har tilskudt paa hans Begne. Vi have derhos bestemt, at denne Pension kan forhøies saaledes, at han betragtes, som om han i det Dieblit, Ulykken indtraadte, var bleven en meget gammel Mand, hvad han i Relation til Arbeidet er bleven, nemlig 65 Aar. Derved vilde det blive muligt at erhverve ham en temmelig betydelig Pension, derved, at det Offentlige giver det fornødne Tilskud til, at han kan faae en saadan. Efter statistiske Beregninger ere de Tilfælde, i hvilke en fuldstændig Invaliditet indtræffer hos Arbeidere paa Grund af Ulykkestilfælde, her i Danmark saa. Det er ikke hos os som f. Ex. i Lydsland, hvor man har meget farlige Arbejder som Minearbejder og store Fabrikker. Hos os er det jo Markarbejde, der udgjør Hovedmassen af Arbeidet, og statistiske Beregninger have vist, at de Tilfælde, hvor der indtræder fuldstændig Invaliditet i den Aldersklasse, hvorom her er Tale, ikke overstiger 100—150 om Aaret. Ved Hjælp af det, der indskydes mellem 15 og 22 Aars Alderen, og som bliver vakant ved Dekrement, det vil sige derved, at der bortfalder endel af dem, som ere mellem 15 og 22 Aar, opspares der omtrent 60,000 Kr. om Aaret. Man kan nemlig gaa ud fra, at i disse Aldersklasser, mellem 15 og 22 Aar, dyr aarlig 2,000 Mennesker, og efter en Gjennemsnitsberegning maa man antage, at de ved deres Dødsfald have indskudt ca. 30 Kr.; derved vil man altsaa komme til en Sandsynlighedsberegning af ca. 60,000 Kr. om Aaret, hvilken Fond agtes opsparet, indtil den naaer 1 Million Kr., saa vil Renten deraf være tilstrækkelig til at dække Udgifterne til Invaliderne. For dem, der indtræde